

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преподобний Павло
Послушливий**

**Venerable Paul the
Obedient**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorn.org

„Якщо ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте” (Слова Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Івана 14:15)

На 20-го грудня за григоріанським календарем (цебто 7-го грудня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Преподобного Отця нашого Павла Послушливого.

Ми дуже мало знаємо про цього Святого. Те, що нам дано, походить від коротенького *Життя*, яке не подає ані століття ані місця, де він служив Богові. Натомість воно згадує його глибоку смиренність та відречення від власної волі на користь Волі Божої. До того, як він уступив у чернече життя, уже в дозрілому віці, Павло був сином багатих батьків.

Його глибоке єднання з Владикою Вселенної дало йому життя, яке перевищувало земні категорії. Одного разу, як каже нам його *Життя*, Павло помішав кипучу смолу своєю ж рукою і не зазнав від цього жодної шкоди.

Іншого разу деякі монахи мали сумнів

“If you love Me, keep My commandments.” (The words of Our Lord, God and Saviour, Jesus Christ in John 14:15)

On December 20 on the Gregorian calendar (which is December 7 on the Julian), we celebrate the memory of our Venerable Father Paul the Obedient.

The little that is given to us about this Saint is found in a very short *Vita* which does not so much as give the century or the place of his service to God. What is noted is his profound humility and renunciation of his own will to the will of God. Prior to his entry into monastic life, upon reaching maturity, he had been a son of wealthy parents.

His deep identification with the Lord of the Universe brought about a life which transcended earthly categories. We are told that on one occasion he stirred boiling tar with his hand and was not burned in the least.

On another occasion some monks had doubts as to Paul's true standing with the Master. They were transported to

щодо справжнього відношення між Павлом і Господом. Вони були піднесені у видінню до Раю. Там вони розмовляли з Павлом і він дозволив їм забрати з собою гілочку чи квіточку. Після видіння ці речі залишилися в їхніх руках. Подібне знаходимо в *Житті* Св. Серафима Садовського (1759-1833).

Далі *Життя* Св. Павла каже, що після цього, він подався в Єрусалим а потім у Кіпр, де й настав його час покидати земне життя. Ось там, як каже його *Життя*, він почув Голос Отця Небесного, Який сказав: „Сходь на гору, Павле, і приймай кінець життя”.

Назва гори, на якій він мав би був завершити своє земне життя, за цією розповіддю називається „Парегорос”, що означає „втіха”. [Це також одна з назв чи аспектів, у грецькій міфології, богині любові Афродіти – а деякі аспекти в шануванні її також можемо бачити, як «протоєвангелію», тобто підготовку до Євангелії, звістки про втіленого Бога, про якого пише Св. Іван: «Бог є любов» (I Івана 4:8)]. Чи дійсно існує десь у земній географії така гора чи ні, ідея зрозуміла: Павло Послушливий увійшов у Господній спочинок, а це – дійсна втіха.

Є інший Преподобний Павло Послушливий, якого Мощі спочивають у Ближніх Печерах (Св. Антонія) у Києво-Печерській Лаврі (поміщуємо тут знімку ковчега його Мощей). Кажуть, що він там трудився для Господа у 13-му столітті. Його поминаємо на 10/23 вересня, а також на 28-го вересня/11-го жовтня, на День поминання усіх Отців, що їхні Мощі спочивають в Печерах Св. Антонія у Лаврі.

На 5-го квітня 2005 р. зареєструвалася у селі Чубинському під Києвом парафія Української Православної Церкви (Київського Патріархату) з його іменем. Її парафіяни також особливо шанують Павла Чубинського, творця національного славня України, якого

Paradise in a vision. There they conversed with Paul and he let them take a twig or flower back with them. When they emerged from the vision they found these still in their hands. Similar occurrences are related in the *Vita* of St. Seraphim of Sarov (1759-1833).

St. Paul's *Vita* goes on to say that after this he departed for Jerusalem and then Cyprus, where his time came to depart from his earthly sojourn. It was there, says the *Vita*, that he heard the voice of the Eternal Father saying: "Ascend the mountain, Paul, and accept the end of life".

The name of the mountain on which he is said to have departed this life is given as "Paregoros" which (in Greek) means "consolation". [It is also one of the names or aspects, in Greek mythology, of the goddess of love Aphrodite – some aspects of her veneration may also be seen as a "protoevangelion", i.e. preparation for the Gospel, the message about God Incarnate, about whom St. John writes: "God is love" (I John 4:8)]. Whether or not such a mountain truly exists in earthly geography, the message is clear: Paul the Obedient at last entered into the Lord's rest, which is solace indeed.

There is another Venerable Paul the Obedient, whose Relics lie in the Near Caves (of St. Anthony) of the Kyivan Caves Monastery (we are publishing a picture of his reliquary here), and who is reported to have laboured in the Lord there in the 13th century. He is commemorated on September 10/23 as well as on September 28/October 11, the day of commemorating all the Fathers whose Relics are to be found in St. Anthony's Caves of the Lavra.

On April 5, 2005, a Church congregation of the Ukrainian Orthodox Church (Kyivan Patriarchate) bearing his name was registered in the village of

ім'я й носить село.

Ці два Подвижники сполучені. Вони не лише мають те ж саме ім'я і титул, але вони нагадують нам, що для того, щоб служити Богу і славити Його, треба бути послухливим до Його заповідей. А їх можна висловити одним словом: „Люби”. Ми покликані любити Бога всім своїм єством і цю любов проявляти в словах та ділах любові у цьому світі.

Це можна чинити лише через постійну покору перед Богом у наших словах та ділах, та в своєму постійному наставленню каятися – тобто у всьому вдаватися до Бога і на Нього уповати. Без огляду на те, яка глибока і явна любов, яку маємо до Бога і Його створіння – а її постійно зогріває у нас Дух Святий, Який невпинно діє у нас – перед нами завжди стелиться нескінчений шлях наближення до Бога. А це – не мав би бути приводом до смутку, але навпаки до безмежної радості, бо ж зростати в пізнаванні Бога та єднанню з Ним,- це постійно ступати все далі й глибше в безмежну радість та сповнення нашого покликання ставати тим, для чого ми створені – безмежно улюблені Божі діти. Амінь.

Chubyns'ke near Kyiv. Its parishioners are especially devoted to honouring Pavlo Chubyns'kyy, author of the Ukrainian national anthem, after whom the village is named.

The two Ascetics are linked. Not only do they have the same name and title, but they also remind us that the way to serve and give glory to God is to be obedient to His commandments. These are summed up in the word: “love”. We are all called to love God with our whole being, and this love is to be manifest in loving words and acts in this world.

The only way to accomplish this vocation is by continual submission to God: by our words and actions, and by our penitential attitude – a continual turning to Him in all things. No matter how profound and manifest is the love we have for God and His creation – and this is ever inspired by the Holy Spirit Who continually works within us – there always remains an infinite road before us. This infinity must not be seen as a source of sorrow, but rather of the greatest joy, since to grow in the knowledge of, and union with, God is to move ever forward into bliss and the fulfillment of who we are truly created to be, the infinitely beloved children of God. Amen.